

Arrest

nr. 209 233 van 12 september 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. ZWART
Roemeniëstraat 26
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 18 april 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 juni 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 augustus 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. ZWART en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Afghaans staatsburger te zijn van Pashtou origine, afkomstig uit het district Mehterlam van de provincie Laghman. U bent geboren en getogen in het dorp Sayganda, ook Shalatak genoemd. U ging naar school tot de vijfde graad, u hielp uw vader in de winkel en uw moeder in het huishouden.

Uw vader werd er door de taliban van beschuldigd een spion te zijn nadat er een aanval door de lokale politie tegen de taliban was uitgevoerd. Een maand later, in oktober 2016, werd uw vader door de taliban gedood aan zijn winkel. De taliban wilden u ook doden aangezien u de zoon van een spion bent

en later ook een spion zou worden. De taliban uitten deze bedreiging aan de mullah van de moskee, die het tegen uw moeder vertelde.

Na deze gebeurtenissen besloot uw moeder u het land uit te sturen. U vertrok in oktober 2016 uit Afghanistan. U kwam in België aan op 16 juli 2017 en op 18 juli 2017 diende u een asielaanvraag in.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: uw taskara, de taskara van uw vader, een kleine enveloppe met vier foto's, een DHL-enveloppe en een attest van een psycholoog.

B. Motivering

Er moet worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen dat het belangrijk is de waarheid te zeggen over uw herkomst en uw reële verblijfssituatie (zie gehoorverslag CGVS, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht inzicht te geven in uw situatie wat betreft herkomst.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering recentelijk uit het district Mehtarlam in de provincie Laghman vertrokken te zijn. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst en recente verblijfplaatsen zijn van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële recente verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit of recent verbleven heeft in een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst legt u weinig doorleefde verklaringen af over uw leefwereld. Zo legt u foutieve verklaringen af over het geldgebruik in uw regio. U verklaart dat er betaald wordt in kaldar. Volgens informatie is kaldar de Pakistaanse roepie die in de regio's dichtbij Pakistan, waaronder Laghman, wordt gebruikt. Afghani wordt in deze regio's bijna niet gebruikt. Dit blijkt ook uit uw eigen verklaringen (CGVS, p. 10). Gevraagd welke geldbriefjes er in de kaldar in de omloop zijn, zegt u dat er briefjes van 2, 5, 20, 50, 100, 500, 1000 zijn (CGVS, p. 10). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat er geen geldbriefjes in de Pakistaanse roepie van 2 en 5 roepies bestaan (toegevoegd aan het administratieve dossier). Aangezien u soms werkte in de winkel van uw vader, zou u weldegelijk beter bekend moeten zijn met het gebruik van deze munteenheid (CGVS, p. 9).

Verder verklaart u Pashtoun te zijn en tot de Tarakheilstam te behoren. U verklaart dat Tarakheil een grotere stam is die uit vier kleinere stammen bestaat, u kan echter maar twee van deze substammen opnoemen (CGVS, pp. 6- 7). U verklaart ook dat er andere Pashtounstammen wonen in uw omgeving, u kan echter geen antwoord geven wanneer u gevraagd wordt welke deze andere stammen dan zijn (CGVS, p. 7). Aangezien u zelf Pashtoun bent, is het erg onwaarschijnlijk dat u geen enkele andere Pashtounstam uit uw regio kan opnoemen. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat er wel degelijk een heel aantal andere Pashtounstammen in Laghman wonen.

Ook over uw eigen schoolervaring legt u bizarre verklaringen af. Er wordt u gevraagd welke vakken u kreeg, u zegt dat u de koran, wiskunde en enkele andere boeken studeerde. U verklaart dat deze boeken over Afghanistan gaan, maar u kan niet verklaren wat u daarmee bedoelt. Gevraagd of ze over de geschiedenis gaan, antwoordt u: "Ja. Nee, niet de geschiedenis, maar het land, hoeveel districten". Er wordt u vervolgens gevraagd of het dan over de aarderijkunde ging, uw antwoord luidt als volgt: "Ja, nee niet geografie". Gevraagd waar deze boeken dan wel gingen, antwoordt u niet meer. Er wordt herhaald dat u zei dat u een boek had over Afghanistan en er wordt u opnieuw gevraagd wat u daarover geleerd heeft. U zegt dat het wel over geografie ging. Er wordt u vervolgens gevraagd wat u zich van deze lessen herinnert, u antwoordt simpelweg "niets". U zou bovendien geen taallessen hebben gekregen in die vijf jaar dat u naar school bent geweest (CGVS, pp. 13-14). Dergelijke beperkte verklaringen over uw eigen schooltijd kunnen niet overtuigen.

U kan bovendien geen enkele andere school in uw omgeving opnoemen. U zegt dat er geen andere school in uw dorp is en dat u het niet weet over de omliggende dorpen (CGVS, p. 15). Uit de informatie blijkt dat er in Haidar Khani en in Ali khil, twee dorpen die uzelf omschrijft als buurdorpen en Haidar Khani omschrijft u als een groot dorp in de omgeving, weldegelijk scholen gevestigd zijn (CGVS, pp. 14, 17; artikels toegevoegd aan het administratieve dossier). Bovendien dienden deze scholen tijdens de voorbije drie verkiezingen als stembureaus van de regio.

Vervolgens werd vastgesteld dat u niet op de hoogte bent van de vele incidenten die zich hebben voorgedaan in uw regio in de periode voor u naar België kwam. Er wordt u gevraagd naar de veiligheidssituatie in uw regio, u verklaart dat het er niet goed is, het is er heel slecht (CGVS, p. 24). Gevraagd welke aanslagen of gevechten er recent in uw regio hebben plaatsvonden, verklaart u dat de taliban veel mensen meenemen, slagen en mishandelen. U geeft het voorbeeld van uw buurman die is meegenomen, u weet echter niet waarom (CGVS, p. 24). Gevraagd andere incidenten op te noemen uit uw omgeving of het centrum, antwoordt u dat u het niet weet. Er wordt u opnieuw gevraagd welke incidenten u zich nog herinnert. U haalt een gevecht aan tussen twee stammen omwille van de bouw van een muur. Gevraagd om uit te leggen waarom er precies een gevecht was, antwoordt u dat u er niet bij was om de echte reden te weten (CGVS, p. 24). Er wordt u gevraagd naar bomexplosies voor uw vertrek, u vertelt over een aanval anderhalf tot twee jaar voor uw vertrek in Bad Pash (CGVS, p. 25). Er wordt u nogmaals gevraagd naar andere aanslagen of protesten die u zich herinnert. U zegt dat u het zich niet herinnert. Het feit dat u zich slechts één bomaanslag kan herinneren in uw regio, terwijl er zich veel meer incidenten hebben voorgedaan, kan niet overtuigen. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat er de laatste jaren voor uw vertrek weldegelijk bericht werd over verschillende incidenten in uw district. In juli 2014 vielen er bij een mijnexplosie in Mehtarlam minstens een dode en veertien gewonden. In mei 2014 zijn bij een bomaanslag op het Asmatplein in de stad Mehtarlam – een plein dat u zelf aanhaalt – minstens achttien mensen gewond zijn geraakt (CGVS, pp. 15, 25). Ook in oktober 2014 vielen er minstens tien gewonden omwille van een bomaanslag op het Asmatplein. In mei en juli 2015 waren er verschillende aanvallen tegen de lokale politie in Mehtarlam, waarbij minstens vijftien agenten om het leven zijn gekomen. In april 2016 zijn er minstens twee doden gevallen en meerdere kinderen gewond geraakt bij een aanval op de Habib Rahmanschool in het centrum van Mehtarlam, een school die u weldegelijk aangeeft te kennen (CGVS, p. 15, 25). In juni 2016 stierf er een vrouw en raakten zeven burgers gewond bij een aanval door de taliban. Ook in augustus 2016 vond er nog een zware explosie plaats in het centrum van Mehtarlam, waarbij het hoofd van de provinciale raad gewond raakte. Gezien uw jonge leeftijd wordt er niet van u verwacht dat u in detail kan vertellen over elk incident dat zich voordeed in uw regio, maar er kan minstens verwacht worden dat, wanneer u zegt dat de veiligheidssituatie niet goed is in uw regio, u meer informatie of voorbeelden kan geven.

Er worden u vervolgens verschillende voorbeelden van aanslagen aangereikt. Zo wordt u gevraagd naar een aanslag bij een moskee in Mehtarlam. U haalt het incident met dr. Abdullah Laghmani aan (CGVS, p. 25). Dat u op de hoogte bent van dit incident, bevestigt echter niet dat u recent in uw regio verbleef. Dit incident vond zes jaar voor uw komst naar België plaats, waardoor dit niet aantoont dat u recent in Mehtarlam verbleef (zie administratief dossier). Er wordt u opnieuw gevraagd naar recentere bomaanslagen. U verklaart dat u het niet weet over de recentere jaren aangezien u vaak bij uw moeder binnen bleef (CGVS, p. 25). Het kan niet overtuigen dat u niet meer incidenten kan opnoemen die zich in de laatste twee of drie jaar voor uw vertrek hebben voorgedaan. U wordt nog specifiek gevraagd naar een bomexplosie op het Asmatplein, een volgens u bekend plein, ook daar heeft u geen weet van (CGVS, pp. 15, 25). Ook over problemen of aanvallen tegen scholen of leerlingen heeft u niets gehoord (CGVS, p. 15, p. 25).

Daarnaast heeft u ook geen weet van recente overstromingen in uw regio. U verklaart dat de laatste grote overstroming negen of tien jaar geleden heeft plaatsgevonden. Er wordt u gevraagd of er zich recenter nog overstromingen hebben voorgedaan, u antwoordt dat er soms veel en soms weinig water was, maar dat er geen grote overstroming meer was (CGVS, p. 20). Ook deze informatie komt niet overeen met de informatie waarover het CGVS beschikt. Uit deze informatie blijkt dat er in juli 2013 verschillende huizen en honderden aren land vernietigd zijn als gevolg van zware regenval in Mehtarlam. Ook in mei 2014 werden negentien dorpen bedreigd door overstromingsgevaar. In februari 2015 werden 115 families in Mehtarlam getroffen door zware regenval en overstromingen (zie artikels toegevoegd aan het administratieve dossier). Dat u de laatste overstroming negen of tien jaar geleden situeert, doet verder afbreuk aan uw beweerde recent verblijf in het district Mehtarlam. U situeert de samenkomst van de rivieren in uw district bovendien foutief. Zo stelt u dat deze twee rivieren pas samenkomen in Surkha Khan, terwijl de kaart duidelijk aantoont dat de rivieren zich reeds in Mehtarlam met elkaar vervoegen (CGVS, p. 20, kaart toegevoegd aan het dossier).

Tevens heeft u geen weet van mensen die Mehtarlam verlaten hebben in het verleden of vluchtelingen die zich in Mehtarlam hebben gevestigd. U verklaart dat u zo geen mensen kent. De vraag wordt u nogmaals gesteld, u verklaart dat Hadji Matin huizen in Mehtarlam en Kaboel heeft. Er wordt u opnieuw uitgelegd dat de vraag gaat over grotere groepen mensen die zijn teruggekeerd naar Mehtarlam, u antwoordt dat u ze niet gezien heeft en het niet weet (CGVS, p. 23). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt namelijk dat er zich minstens 2726 terugkerende vluchtelingen in dertien verschillende dorpen in Mehtarlam gevestigd hebben in 2016, onder andere in Shamangal en Alikhil, twee plaatsen die u aangaf te kennen en die in de buurt van uw dorp liggen (CGVS, p. 6, 14; Needs Assessment Report toegevoegd aan het administratieve dossier).

Voorts legt u vreemde verklaringen af over prominente figuren uit uw regio. U noemt verschillende politiecommandanten, maar slaagt er niet in de huidige of voormalige burgemeester van de stad Mehtarlam op te noemen. U antwoordt dat u wel Abdul Jabbar Naeemi kent, die in de provinciale raad zou zetelen (CGVS p. 21-22). U verklaarde eerder echter – correct – dat Abdul Jabbar Naeemi de gouverneur van uw provincie was (CGVS, p. 5). Nog vreemder is het dat u zegt over de procedure voor het aanvragen van uw taskara: “[daarna] ging ik naar de plaats waar Abdul Jabar Naimi zit, hij schreef mijn leeftijd en tekende het” (CGVS, p. 5). U wordt nogmaals ter bevestiging gevraagd of de gouverneur persoonlijk betrokken is bij het aanvragen van uw taskara waarop u zegt: “hij is enkel daar om de leeftijd te bevestigen” (CGVS, p. 5). Dat de provinciegouverneur zich persoonlijk bezig zou houden met het vaststellen van uw leeftijd en het ondertekenen van uw taskara is weinig aannemelijk. Bovendien blijkt ook uit de vertaling van uw taskara dat deze werd ondertekend door ambtenaren met de naam Zabihullah en Qaribmal en niet door Abdul Jabar Naimi.

Tenslotte legt u ontoereikende verklaringen af over uw vertrek uit Afghanistan. U kan niet verklaren hoe uw familie aan 7000 dollar kwam. U stelt dat jullie spullen verkochten, maar dat jullie dat niet in dollars deden. Gevraagd hoe uw familie dan aan die 7000 dollar kwam, antwoordt u dat uw oom alles regelde met de smokkelaar en dat u niet weet hoe hij dat gedaan heeft. U heeft echter geen idee wat de naam van de smokkelaar is. Aangezien u verklaart samen met de smokkelaar naar Kaboel te zijn gegaan, kan het niet overtuigen dat u zijn naam niet weet.

U slaagt er bovendien niet in om een plaatsnaam op te noemen op de route die u naar Kaboel heeft afgelegd. U weet enkel dat u verder ging naar Nimroz. U herinnert zich geen enkele stad die u bent doorgekomen op weg van Kaboel naar Nimroz (CGVS, pp. 30-31). De kaart waarover het CGVS beschikt toont nochtans verschillende grote steden, zoals Maidan Shar in Maidan Wardak, Ghazni, Qalat in Zabol en Kandahar, die op deze route liggen. Er wordt u gezegd dat het nogal vreemd is dat u daar niets van weet, u antwoordt louter: “ja, u heeft gelijk” (CGVS, p. 31).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u recent verbleef in Sayganda, gelegen in het district Mehtarlam in de provincie Laghman. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen over uw recent verblijf in uw regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Sayganda heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst

een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegt ter ondersteuning van uw asielrelaas kunnen aan bovenvermelde vaststelling niets wijzigen. U legt vier foto's neer van u en uw vader. Hierbij dient er opgemerkt te worden dat er echter aan privé foto's evenmin enige bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat is afgebeeld. U legt tevens een niet afgestempelde enveloppe neer met uw adres in Lahgman en uw adres in België op geschreven. De DHL-enveloppe waarmee deze documenten verstuurd zijn, kan uw herkomst uit Lahgman niet staven.

Betreffende het attest van psycholoog Nele Princen verklaart u dat u psychologisch niet in orde bent en u zich niet veel herinnert. U zegt dat u medicatie gebruikt waardoor u zich beter voelt (CGVS, pp. 24-25). Het attest spreekt van angstaanvallen, slapeloze nachten, nachtmerries en concentratiemoeilijkheden. Er dient opgemerkt te worden dat nergens uit dit attest blijkt dat u niet in staat zou zijn om coherente verklaringen met betrekking tot uw plaats van herkomst en uw leefwereld af te leggen. Dit blijkt evenmin uit het gehoorverslag.

In verband met uw taskara en de taskara van uw vader dient te worden opgemerkt dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Documenten uit niet-officiële bronnen, zoals dreigbrieven, zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan 'officiële' stukken. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden recente verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 7.02.2018 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en

leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p. 2). U werd op het einde van het gehoor geconfronteerd met de vaststelling dat er getwijfeld werd aan uw voorgehouden recente verblijf in Mehtarlam district. U hield echter vol dat u nooit ergens anders hebt gewoond behalve in uw dorp (CGVS p. 32). Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw aanvraag toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat een enig middel blijkt te zijn beroept de verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48, 48/3, 48/4 en 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van “*het beginsel van behoorlijk bestuur van de zorgvuldigheid dat de administratie verplicht zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier in acht worden genomen*”), en van “*het algemeen beginsel van formele motivering van bestuurshandelingen*”. De verzoekende partij is tevens van mening dat de verwerende partij een kennelijke beoordelingsfout heeft begaan.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen de verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad evenmin verzoeker als vluchteling erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast: “(...)Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering

recentelijk uit het district Mehtarlam in de provincie Laghman vertrokken te zijn. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst en recente verblijfplaatsen zijn van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële recente verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit of recent verbleven heeft in een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst legt u weinig doorleefde verklaringen af over uw uw leefwereld. Zo legt u foutieve verklaringen af over het geldgebruik in uw regio. U verklaart dat er betaald wordt in kaldar. Volgens informatie is kaldar de Pakistaanse roepie die in de regio's dichtbij Pakistan, waaronder Laghman, wordt gebruikt. Afghani wordt in deze regio's bijna niet gebruikt. Dit blijkt ook uit uw eigen verklaringen (CGVS, p. 10). Gevraagd welke geldbriefjes er in de kaldar in de omloop zijn, zegt u dat er briefjes van 2, 5, 20, 50, 100, 500, 1000 zijn (CGVS, p. 10). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat er geen geldbriefjes in de Pakistaanse roepie van 2 en 5 roepies bestaan (toegevoegd aan het administratieve dossier). Aangezien u soms werkte in de winkel van uw vader, zou u weldegelijk beter bekend moeten zijn met het gebruik van deze munteenheid (CGVS, p. 9).

(...)

Ook over uw eigen schoolervaring legt u bizarre verklaringen af. Er wordt u gevraagd welke vakken u kreeg, u zegt dat u de koran, wiskunde en enkele andere boeken studeerde. U verklaart dat deze boeken over Afghanistan gaan, maar u kan niet verklaren wat u daarmee bedoelt. Gevraagd of ze over de geschiedenis gaan, antwoordt u: "Ja. Nee, niet de geschiedenis, maar het land, hoeveel districten". Er wordt u vervolgens gevraagd of het dan over de aarderijkunde ging, uw antwoord luidt als volgt: "Ja, nee niet geografie". Gevraagd waar deze boeken dan wel gingen, antwoordt u niet meer. Er wordt herhaald dat u zei dat u een boek had over Afghanistan en er wordt u opnieuw gevraagd wat u daarover geleerd heeft. U zegt dat het wel over geografie ging. Er wordt u vervolgens gevraagd wat u zich van deze lessen herinnert, u antwoordt simpelweg "niets". U zou bovendien geen taallessen hebben gekregen in die vijf jaar dat u naar school bent geweest (CGVS, pp. 13-14). Dergelijke beperkte verklaringen over uw eigen schooltijd kunnen niet overtuigen.

(...)

Vervolgens werd vastgesteld dat u niet op de hoogte bent van de vele incidenten die zich hebben voorgedaan in uw regio in de periode voor u naar België kwam. Er wordt u gevraagd naar de veiligheidssituatie in uw regio, u verklaart dat het er niet goed is, het is er heel slecht (CGVS, p. 24). Gevraagd welke aanslagen of gevechten er recent in uw regio hebben plaatsvonden, verklaart u dat de taliban veel mensen meenemen, slagen en mishandelen. U geeft het voorbeeld van uw buurman die is meegenomen, u weet echter niet waarom (CGVS, p. 24). Gevraagd andere incidenten op te noemen uit uw omgeving of het centrum, antwoordt u dat u het niet weet. Er wordt u opnieuw gevraagd welke incidenten u zich nog herinnert. U haalt een gevecht aan tussen twee stammen omwille van de bouw van een muur. Gevraagd om uit te leggen waarom er precies een gevecht was, antwoordt u dat u er niet bij was om de echte reden te weten (CGVS, p. 24). Er wordt u gevraagd naar bomexplosies voor uw vertrek, u vertelt over een aanval anderhalf tot twee jaar voor uw vertrek in Bad Pash (CGVS, p. 25). Er wordt u nogmaals gevraagd naar andere aanslagen of protesten die u zich herinnert. U zegt dat u het zich niet herinnert. Het feit dat u zich slechts één bomaanslag kan herinneren in uw regio, terwijl er zich veel meer incidenten hebben voorgedaan, kan niet overtuigen. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat er de laatste jaren voor uw vertrek weldegelijk bericht werd over verschillende incidenten in uw district. In juli 2014 vielen er bij een mijnexplosie in Mehtarlam minstens een dode en veertien gewonden. In mei 2014 zijn bij een bomaanslag op het Asmatplein in de stad Mehtarlam – een plein dat u zelf aanhaalt – minstens achttien mensen gewond zijn geraakt (CGVS, pp. 15, 25). Ook in oktober 2014 vielen er minstens tien gewonden omwille van een bomaanslag op het Asmatplein. In mei en juli 2015 waren er verschillende aanvallen tegen de lokale politie in Mehtarlam, waarbij minstens vijf agenten om het leven zijn gekomen. In april 2016 zijn er minstens twee doden gevallen en meerdere

kinderen gewond geraakt bij een aanval op de Habib Rahmanschool in het centrum van Mehtarlam, een school die u weldegelijk aangeeft te kennen (CGVS, p. 15, 25). In juni 2016 stierf er een vrouw en raakten zeven burgers gewond bij een aanval door de taliban. Ook in augustus 2016 vond er nog een zware explosie plaats in het centrum van Mehtarlam, waarbij het hoofd van de provinciale raad gewond raakte. Gezien uw jonge leeftijd wordt er niet van u verwacht dat u in detail kan vertellen over elk incident dat zich voordeed in uw regio, maar er kan minstens verwacht worden dat, wanneer u zegt dat de veiligheidssituatie niet goed is in uw regio, u meer informatie of voorbeelden kan geven.

Er worden u vervolgens verschillende voorbeelden van aanslagen aangereikt. Zo wordt u gevraagd naar een aanslag bij een moskee in Mehtarlam. U haalt het incident met dr. Abdullah Laghmani aan (CGVS, p. 25). Dat u op de hoogte bent van dit incident, bevestigt echter niet dat u recent in uw regio verbleef. Dit incident vond zes jaar voor uw komst naar België plaats, waardoor dit niet aantoont dat u recent in Mehtarlam verbleef (zie administratief dossier). Er wordt u opnieuw gevraagd naar recentere bomaanslagen. U verklaart dat u het niet weet over de recentere jaren aangezien u vaak bij uw moeder binnen bleef (CGVS, p. 25). Het kan niet overtuigen dat u niet meer incidenten kan opnoemen die zich in de laatste twee of drie jaar voor uw vertrek hebben voorgedaan. U wordt nog specifiek gevraagd naar een bomexplosie op het Asmatplein, een volgens u bekend plein, ook daar heeft u geen weet van (CGVS, pp. 15, 25). Ook over problemen of aanvallen tegen scholen of leerlingen heeft u niets gehoord (CGVS, p. 15, p. 25).

Daarnaast heeft u ook geen weet van recente overstromingen in uw regio. U verklaart dat de laatste grote overstroming negen of tien jaar geleden heeft plaatsgevonden. Er wordt u gevraagd of er zich recenter nog overstromingen hebben voorgedaan, u antwoordt dat er soms veel en soms weinig water was, maar dat er geen grote overstroming meer was (CGVS, p. 20). Ook deze informatie komt niet overeen met de informatie waarover het CGVS beschikt. Uit deze informatie blijkt dat er in juli 2013 verschillende huizen en honderden aren land vernietigd zijn als gevolg van zware regenval in Mehtarlam. Ook in mei 2014 werden negentien dorpen bedreigd door overstromingsgevaar. In februari 2015 werden 115 families in Mehtarlam getroffen door zware regenval en overstromingen (zie artikels toegevoegd aan het administratieve dossier). Dat u de laatste overstroming negen of tien jaar geleden situeert, doet verder afbreuk aan uw beweerde recent verblijf in het district Mehtarlam. (...)

Tevens heeft u geen weet van mensen die Mehtarlam verlaten hebben in het verleden of vluchtelingen die zich in Mehtarlam hebben gevestigd. U verklaart dat u zo geen mensen kent. De vraag wordt u nogmaals gesteld, u verklaart dat Hadji Matin huizen in Mehtarlam en Kaboel heeft. Er wordt u opnieuw uitgelegd dat de vraag gaat over grotere groepen mensen die zijn teruggekeerd naar Mehtarlam, u antwoordt dat u ze niet gezien heeft en het niet weet (CGVS, p. 23). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt namelijk dat er zich minstens 2726 terugkerende vluchtelingen in dertien verschillende dorpen in Mehtarlam gevestigd hebben in 2016, onder andere in Shamangal en Alikhil, twee plaatsen die u aangaf te kennen en die in de buurt van uw dorp liggen (CGVS, p. 6, 14; Needs Assessment Report toegevoegd aan het administratieve dossier).

Voorts legt u vreemde verklaringen af over prominente figuren uit uw regio. (...) U antwoordt dat u wel Abdul Jabbar Naeemi kent, die in de provinciale raad zou zetelen (CGVS p. 21-22). U verklaarde eerder echter – correct – dat Abdul Jabbar Naeemi de gouverneur van uw provincie was (CGVS, p. 5). Nog vreemder is het dat u zegt over de procedure voor het aanvragen van uw taskara: “[daarna] ging ik naar de plaats waar Abdul Jabbar Naimi zit, hij schreef mijn leeftijd en tekende het” (CGVS, p. 5). U wordt nogmaals ter bevestiging gevraagd of de gouverneur persoonlijk betrokken is bij het aanmaken van uw taskara waarop u zegt: “hij is enkel daar om de leeftijd te bevestigen” (CGVS, p. 5). Dat de provinciegouverneur zich persoonlijk bezig zou houden met het vaststellen van uw leeftijd en het ondertekenen van uw taskara is weinig aannemelijk. Bovendien blijkt ook uit de vertaling van uw taskara dat deze werd ondertekend door ambtenaren met de naam Zabihullah en Qaribmal en niet door Abdul Jabbar Naimi.

(...)

U slaagt er bovendien niet in om een plaatsnaam op te noemen op de route die u naar Kaboel heeft afgelegd. U weet enkel dat u verder ging naar Nimroz. U herinnert zich geen enkele stad die u bent doorgekomen op weg van Kaboel naar Nimroz (CGVS, pp. 30-31). De kaart waarover het CGVS beschikt toont nochtans verschillende grote steden, zoals Maidan Shar in Maidan Wardak, Ghazni, Qalat in Zabol en Kandahar, die op deze route liggen. Er wordt u gezegd dat het nogal vreemd is dat u daar niets van weet, u antwoordt louter: “ja, u heeft gelijk” (CGVS, p. 31).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u recent verbleef in Sayganda, gelegen in het district Mehtarlam in de provincie Laghman. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen over uw recent verblijf in uw regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Sayganda heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegt ter ondersteuning van uw asielrelaas kunnen aan bovenvermelde vaststelling niets wijzigen. U legt vier foto's neer van u en uw vader. Hierbij dient er opgemerkt te worden dat er echter aan privé foto's evenmin enige bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat is afgebeeld. U legt tevens een niet afgestempelde enveloppe neer met uw adres in Laghman en uw adres in België op geschreven. De DHL-enveloppe waarmee deze documenten verstuurd zijn, kan uw herkomst uit Laghman niet staven.

Betreffende het attest van psycholoog Nele Princen verklaart u dat u psychologisch niet in orde bent en u zich niet veel herinnert. U zegt dat u medicatie gebruikt waardoor u zich beter voelt (CGVS, pp. 24-25). Het attest spreekt van angstaanvallen, slapeloze nachten, nachtmerries en concentratiemoeilijkheden. Er dient opgemerkt te worden dat nergens uit dit attest blijkt dat u niet in staat zou zijn om coherente verklaringen met betrekking tot uw plaats van herkomst en uw leefwereld af te leggen. Dit blijkt evenmin uit het gehoorverslag.

In verband met uw taskara en de taskara van uw vader dient te worden opgemerkt dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Documenten uit niet-officiële bronnen, zoals dreigbrieven, zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan 'officiële' stukken. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Verzoeker voegt wat betreft zijn verklaringen omtrent de in Pakistan in omloop zijnde bankbriefjes informatie van de "State Bank of Pakistan". Uit deze informatie blijkt weliswaar dat er in het verleden bankbriefjes van 2 en 5 roepies bestonden, maar hieruit kan niet worden afgeleid dat deze bankbriefjes nog steeds in omloop zouden zijn. Uit de informatie gevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er thans geen briefjes van 2 en 5 roepies meer in omloop zijn.

Waar verzoeker nu aangeeft dat hij slechts sporadisch naar school ging teneinde zijn verklaringen over zijn schoolervaringen te duiden, kan hij niet overtuigen. Verzoeker verklaarde tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen immers dat hij elke dag naar school ging (stuk 4, gehoorverslag, p. 14). Van een persoon die beweert elke dag naar school te zijn geweest mag concrete en duidelijke informatie verwacht worden van de lessen die hij kreeg en de boeken die hij bestudeerde.

Wat betreft verzoekers beperkte kennis van recente overstromingen in zijn regio beperkt verzoeker zich in zijn verweer louter tot de hypothetische stelling dat het mogelijk is dat inwoners van het dorpje niet op de hoogte zijn van wat er in andere gedeeltes van het district gebeurt. De Raad acht het niet aannemelijk dat de inwoners van verzoekers dorp niet op de hoogte zouden zijn van dergelijke gebeurtenissen te meer gelet op de schade die ermee gepaard is gegaan. Verzoeker toont evenmin aan dat zijn dorp dermate geïsoleerd is waardoor het van alle informatie verstoken blijft. Bovendien verklaarde verzoeker soms met zijn vader naar het districtscentrum te zijn geweest (stuk 4,

gehoorverslag, p. 6). Gelet op de informatie in het dossier acht de Raad het niet aannemelijk dat verzoeker hier niets van zou hebben gehoord.

Het argument dat hij geen interesse heeft in de politiek en wel gezegd heeft dat Abdul Jaffar Naeemi de gouverneur van de provincie is, verschoont zijn bizarre verklaringen over het opmaken van de taskara niet. Samen met het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen acht de Raad het immers niet aannemelijk dat de provinciegouverneur persoonlijk betrokken was bij het vaststellen van verzoekers leeftijd en het opmaken van zijn taskara. Verzoekers verklaringen contrasteren bovendien met de vaststellingen die blijken uit de vertaling van zijn taskara.

Waar verzoeker het logisch acht dat hij de steden die op de route naar Kabul niet kent omdat het niet ging om een toeristisch uitje maar om een ware vlucht waarbij hij zijn familie, vrienden en alles wat hem dierbaar was heeft achtergelaten, overtuigt hij niet. Ook al gaat het niet om een toeristisch uitje, dan nog kan van verzoeker worden verwacht dat hij minstens één stad kan opnoemen dat hij is tegengekomen te meer hij stelde dat hij nooit andere steden heeft bezocht (stuk 4, gehoorverslag, p. 17).

Wat betreft de taskara's moet nog worden benadrukt dat dergelijke stukken geen zicht bieden op verzoekers recente herkomst. Het mogelijks vals karakter van deze stukken is derhalve niet relevant.

Verzoeker kan niet worden gevolgd waar wordt gesteld dat met het attest van psycholoog Nele Princen van 5 februari 2018 geen rekening werd gehouden. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelde desbetreffend immers het volgende: *“Betreffende het attest van psycholoog Nele Princen verklaart u dat u psychologisch niet in orde bent en u zich niet veel herinnert. U zegt dat u medicatie gebruikt waardoor u zich beter voelt (CGVS, pp. 24-25). Het attest spreekt van angstaanvallen, slapeloze nachten, nachtmerries en concentratiemoelijkheden. Er dient opgemerkt te worden dat nergens uit dit attest blijkt dat u niet in staat zou zijn om coherente verklaringen met betrekking tot uw plaats van herkomst en uw leefwereld af te leggen. Dit blijkt evenmin uit het gehoorverslag.”* De Raad is eveneens van mening dat uit dit attest niet blijkt dat verzoeker niet in staat zou zijn om coherente verklaringen met betrekking tot zijn plaats van herkomst en zijn leefwereld af te leggen. Dit blijkt evenmin uit het gehoorverslag. Ook kan verzoekers leeftijd geen verschoning bieden voor zijn onwetendheid. Zelfs van een persoon met een jeugdige leeftijd kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij kan antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen in verband met zijn directe en persoonlijke leefwereld. De bevroegde aspecten getuigen bovendien niet van een doorgedreven kennis die buiten het bereik ligt van een Afghaanse jongen van 16, 17 jaar en ouder.

Wat betreft het psychologisch attest dat verzoeker per aanvullende nota ter terechtzitting neerlegt, moet worden opgemerkt dat dit geen ander licht werpt op de reeds gedane vaststellingen. Opnieuw wordt verwezen naar hoofdpijn en slaapproblemen, maar hieruit blijkt niet dat dit een invloed had op verzoekers mentale toestand tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waardoor hij niet in staat zou zijn om coherente en duidelijke verklaringen af te leggen omtrent zijn leefwereld en regio van recente herkomst. Bijgevolg wordt er geen causaal verband gelegd tussen deze problemen en de vastgestelde onwetendheden.

Daarnaast wordt in voormeld attest gesteld dat verzoeker zich aanmeldt omwille van angstaanvallen en posttraumatische stress. Uit het neergelegde attest blijkt echter niet dat de diagnose van posttraumatische stress medisch werd bevestigd door een arts. Bovendien, indien dit al zo zou zijn, blijkt hieruit ook niet op basis waarvan deze diagnose werd gesteld.

In de mate dat zou kunnen worden aangenomen dat verzoeker aan een posttraumatische stressstoornis lijdt, blijkt hieruit ook niet dat dit in zijn hoofde aanleiding zou geven tot het bestaan van geheugenproblemen. Evenmin blijkt hieruit dat van verzoeker niet mocht worden verwacht dat hij op 7 februari 2018 in staat was het gehoor bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te volbrengen of in dit kader volwaardige verklaringen af te leggen. Verder formuleerde noch verzoeker, noch zijn raadsman en voogd die hem bijstonden tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het gehoor (stuk 4, gehoorverslag), niettegenstaande tijdens dit gehoor het attest van psycholoog Nele Princen daterend van twee dagen eerder werd neergelegd.

Verzoeker slaagt er bijgevolg niet in aannemelijk te maken dat hij recent afkomstig is uit het dorp Shalatak, in het district Mehterlam in de provincie Laghman. Gezien verzoeker er niet in slaagt zijn recent verblijf daar aannemelijk te maken kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan zijn

asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat verzoeker voor zijn komst naar België aldaar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens zijn verklaringen ten gevolge zijn verblijf in deze regio hebben voorgedaan.

2.4. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Aan verzoekers Afghaanse nationaliteit wordt niet getwijfeld. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij recent afkomstig is uit het district Mehterlam in de provincie Laghman, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats(en) van verzoeker voor zijn komst naar België of over de vraag of hij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

De verwijzing naar de algemeen verslechterde veiligheidssituatie in Afghanistan en algemene rapporten desbetreffend is dan ook niet dienstig.

2.6. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2, a, b en c van de Vreemdelingenwet.

2.7. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoont.

2.8. Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt evenwel dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf september tweeduizend achttien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF